

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE posudek oponenta

Práci předložil(a) student(ka): **Markéta Gajdošíková**

Název práce: **Archeologie zaniklých středověkých vesnic na jižní Moravě**

Oponoval (u externích oponentů uveďte též adresu a funkci ve firmě): **PhDr. Jiří Woitsch, Ph.D.**

1. CÍL PRÁCE (uveďte, do jaké míry byl naplněn):

Cíle práce formuluje autorka zcela zmateně na s. 7. Není z nich zřejmé, zda hodlá provádět výzkum etnografický (neboť mluví o národopisné oblasti Uherskohradištska – což je mimochodem nesmysl, jedná se o etnografickou podoblast) nebo archeologický (neboť mluví o identifikaci a popisu zaniklých vesnic, dále ZV, z 10.–16. století). V úvahu připadající cíle etnografické a archeologické ale naplněny nebyly.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Předložená práce měla být (patrně) etnografickým resp. antropologickým rozšířením znalostí o ZV ve směru studia folklorních podání apod. Autorka se však vydala zcela jiným směrem. Po zmíněném zmateném úvodu, ve kterém navíc jako důležité základy pro vypracování práce deklaruje i některé vysokoškolské přednášky, představuje autorka na s. 8–10 studovaný region. Nepoužila přitom ale vůbec žádnou relevantní literaturu historickou či etnografickou, nýbrž práce geologické a pedologické. O národopisném regionu Slovácka se dozvíme jen to, že má rozmanitou lidovou kulturu, kterou lze shlédnout ve Slováckém muzeu (s. 9).

Kapitola 2 na s. 10–14, měla být patrně definiční a metodologická. Ve skutečnosti se jedná o zmatenou směs slovníkových definic a pasáží opsaných z internetových studijních materiálů Katedry archeologie FF ZČU. Na s. 15–22 následuje mimořádně povrchní a zjednodušující historický přehled vybraných kolonizačních a sídelních procesů ve střední Evropě. Autorka opět vychází z přehledové literatury a opět opisuje a text „šperkuje“ vyjádřeními typu: „Je obecným zvykem, že středověká kolonizace se týká především 13. století...“ (s. 15).

Nejrozsáhlejší částí práce je katalog zaniklých vesnic (kapitoly 3.4 a 3.5 na s. 22–37), jehož smysl mi zcela uniká. Soupis totiž není následně nijak vyhodnocen a není tedy jasné, k čemu v práci vlastně je. Archeologové či sídelní geografové mají k dispozici soupisy daleko kvalitnější a podstatně věrohodnější, v textu M. Gajdošíkové, totiž u řady lokalit chybí odkazy na zdroje, ze kterých přebírala informace.

Kapitola 3.6 svědčí o významné „nepoznamenanosti“ autorky studiem sociokulturní antropologie, neboť v ní o raném a vrcholném středověku uvažuje ve zcela neadekvátních etnických kategoriích. Ještě absurdnější je ovšem kapitola 4 (s. 39–43), ve které mají být (dle názvu) pojednány příčiny zániku osad v „antropologickém podtextu“. Ve skutečnosti v ní pochází 16 ze 17 odkazů z dávno překonané práce V. Nekudy z roku 1961, ze které autorka zcela nekriticky přebírá faktografické údaje i absurdní terminologii („Zbíhání poddaných bylo velmi účinnou formou třídního boje...“ s. 40).

Na s. 43–44 následuje exkurz ke dvěma konkrétním výzkumům ZV opět zcela nepochopitelného smyslu. Ještě obskurnější (i když právě tento směr výzkumu může přinést pozoruhodný materiál ke „druhému životu“ ZV) je

ovšem kapitola 6 (s. 45–47) obsahující nekomentované a neanalyzované přepisy folklorních podání, částečně z pochybných zdrojů. Závěr práce (s. 47–48) stručně shrnuje obsah textu, co však autorka vybádala se z něj nedozvíme.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (*jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.*):

Z formálního hlediska je práce zcela nepřijatelná. Text obsahuje celou řadu překlepů a hrubých gramatických chyb, mnohem závažnější je ovšem způsob práce s literaturou a prameny. Část faktografických informací není vůbec odkazována a odkud je autorka má se můžeme jen dohadovat. V textu lze navíc nalézt celé věty a odstavce (s. 10–14, s. 17), které jsou doslova převzaty z literatury, což není v textu řádně vyznačeno. Autorka postupuje tak, že za parafrázi (a tedy vlastní text) vydává doslova převzaté cizí myšlenky, což je jen jakýsi mezistupeň klasického plagiátorství. Užívaný citační úzus je tedy nekorektní, v seznamu literatury a pramenů jsou navíc uváděna díla, která nejsou v práci citována a naopak. U většiny časopiseckých studií a textů ze sborníků a kolektivních monografií chybí v seznamu literatury stránky, na kterých se příslušné texty nacházejí. Taktéž u většiny položek obrazové přílohy není uveden zdroj použitých fotografií, některé z příloh (graf 2, obr. 1–3) jsou zcela nečitelné. Zvláštní pozornost zaslouží z jazykového hlediska i Resumé na s. 54, které je za hranicí absurdnosti a některé formulace („...people from the river Váh...“) jsou až surrealistické.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (*celkový dojem z bakalářské práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.*):

Předložená bakalářská práce nemá nic společného s antropologií ani etnologií a „exkurzy“ navozující tento dojem jsou zcela samoúčelné a obsahově nesmyslné. To by samo o sobě nemuselo být důvodem k odmítnutí práce, kdyby měla kvality v rámci jiného oboru (archeologie, sídelní geografie, památková péče). Tomu tak ale bohužel není – práce je snůškou banálních informací snadno dostupných v literatuře, její hlavní část – katalog zaniklých vesnic – je s ohledem na způsob práce s literaturou a prameny zcela nedůvěryhodný a bezcenný. Text má navíc na mnoha místech podobu „semiplagiátu“ – vyskytují se v něm pasáže doslova opsané z literatury u kterých jsou sice uvedeny odkazy, ale není nijak vyznačeno, že se nejedná o parafrázi, ale o doslovný přepis. Taktéž seznam literatury je sestaven způsobem, který je na úrovni bakalářské práce nepřijatelný.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (*jedna až tři*):

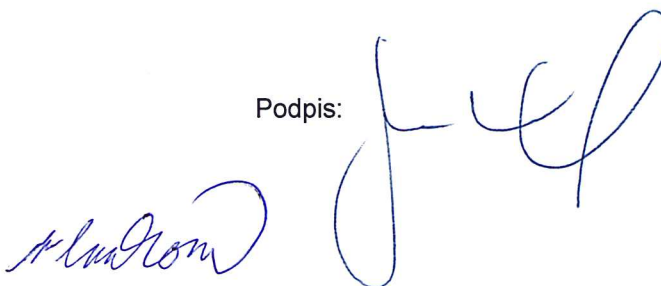
1. Vysvětlete způsob Vaší práce s literaturou a způsob odkazování na ni. Jaký je rozdíl mezi citací a parafrází?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (*výborně, velmi dobře, dobře, nedoporučuji k obhajobě*):

NEDOPORUČUJI K OBHAJOBĚ

Datum: 15. 5. 2013

Podpis:

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta filozofická
katedra antropologie